भेजन्य केर्याव वेत्रे सिम्छनीति विवस्यः प्राणिमविहासिमा

9

1136211

॥ छिगय तिसर्वान्कामान्गमयति अतःसवैत्किष्टत्वादूर्ञ्ञञ्चत्वाच्चऋष्यादीनामर्च्य हिंगतिभक्तसमर्पितंपत्रषुष्पादिगच्छतिप्रामोतीत्यनेनहेतुनार्हिगमित्युत्तरस्या ॥ २७ ॥ एकमध्यस्यवन्हिमयंजाज्वऌदत्यंतंदीप्रमास्तेयत्रप्रविष्टंसवैतत्तादास्यंप्रामोतीत्यनेनसरंत्येनंभूतानीतिवासरत्ययंसर्वाणिभूतान्यनंतछोचनत्वादितिवासर्वेः त्वाच्चिंगमित्यप्यस्यनाम् आर्छिगयत्ययंभ्यंसनास्कूतिप्रदानेनार्छिगत्येनंभपंचःप्रछीयमानइतिहेतोरयंछिगपद्वाच्यःदिच्यत्वादसंगत्वाय्यास्थितत्वात्कूटस्थत्वाच्यपानादन्यत्वमित्यर्थः मह्यन्षूज पशून्जीबान्अत्रपातिपालयति पिबतिसादरंपश्यति शोषयतिचेत्यथानिभिषेत्यद्यपातेःपतिशाब्दउसन्तेनपशुपतिशाब्दस्याप्यर्थत्रयमित्यपेविक्नेयं ॥ ११ ॥ ब्रह्मचर्यणदिव्यत्वात् यथास्थित यन्सचासौईश्वरश्वेतिमहेश्वरः ॥ २४ थेः॥ २५॥ २६॥ भवंवर्तमानं ॥

णांतस्मादेषश्विःस्मतः॥ ३१॥ सहस्राक्षोयुताक्षोवासर्वताक्षिमयोपिवा॥यच्चित्र्यंमहत्पातिमहादेवस्ततः॥३२॥महत्पूर्वंस्थितोयच्चप्राणोत्पत्ति ॥ २९॥ तिस्रोद्वीर्यदाचैवभजतेभुवनेश्वरः ॥ द्यामपः प्रथिवींचैवड्यंबकश्चततः ॥ ३०॥ समे ययतियन्नित्यंसवीथिन्सिवंकर्मसु ॥ शिवमिच्छन्मनुष्या सर्थायत्पश्रमातितैश्वयद्मतेपुनः ॥तेषाम्धिपतिर्धेचतस्मात्पशुपतिःस्मृतः॥ २३॥ दिव्यंचब्रह्मचर्षणात्थिनं॥ महयत्येषलोकांश्यमहेश्वर इतिस्मृतः॥ २४॥ ऋषयश्रेवदेवाश्रगंधवाष्मिरसस्तया॥ लिंगमस्याचेयंतिस्मतचाष्यक्षिसमास्थितं॥ २५॥ पृज्यमानेततस्तिस्मिनोद्तेसमहेश्वरः ॥ स क्षिमयोपिवा ॥कोषाद्यश्वाविश्छोकांस्मास्सर्वइतिस्वतः ॥ २८ ॥ धूघहपंचयतस्ययूजीरिसोनचोच्यते ॥ विश्वरेवाश्वयत्तास्मित्विश्वहपस्ततःस्वतः॥ खीप्रीतश्वभवतिप्रहष्येवश्करः॥ २६ ॥ यद्स्यब्हुधाहपंभृतभव्यभवस्थितं॥ स्थावरंजंगमंचैवब्हुहप्सतःसमृतः॥२७॥ एकाक्षोजाज्वलन्नास्तिसवितो स्थितश्वयत्॥ स्थितत्तिगश्वयन्त्रित्यंतस्मात्स्याणुरितिस्सतः॥ ३३॥

शर्वइतिताऌव्यादिपाठेपिश्रणोतिहिनस्तीतिशर्वइतिनिर्वचनं ॥ २८ ॥ घूषाकोधवतीजिटिःस्वह्तपमस्येतिविष्ट्रेवर्णलोपाङ्कजीटिरित्याह् धूमेति हृपशब्दोदेववाची महानुक्तः प्राणोजीबोपाधिस्तेनजीवउक्तः श्रद्धादिकंजीवस्यस्मिग्रारीर्चरमंकार्यं तत्रमहतईशाष्यागुपाध्यस्प्रष्टेनहपेणततउपहितेनसाक्षिहपेणता अद्वादिक्षेणचास्थितोपिस्थितस्थितस्थित त्यभिषेत्याह विश्वेइति॥ २९॥ जैलोक्यंभजतेपालयतीतिज्यंबकइत्याह तिस्नइति॥ ३०॥ समेघयतीति यस्माद्धनादिवर्धनेनलोकानांशिवंकरस्तस्माच्छिवइत्यर्थः ॥ २१ ॥ महांतिपुरुषभेदेनबह्र लाहिभुलाहाच्यापकास्यानिदेवशाब्दतानींदियाण्यस्येतिवामहतोविश्वस्यदेवोराजावामहोदेवइत्यभिषेत्याह सहस्रेति ॥ ३२ ॥ सईक्षांचक्रेसप्राणमहजत्याणाच्छ्द्धामित्यादिनाभुतौईक्षणकर्ताईश्वरो अविक्रियस्वरूपतयातिष्ठतीतियोगात्स्थाणुरिस्युच्यतइत्याह महदिति ॥ ३३ । जाज्बरुनित्यस्यैवविरणंकोघादिति भ